तरङ्गिण्याम् — " विच्छेस्तुदादिपाठः-सार्वधातुकेऽप्यायानित्यत्वे लिङ्गम्.... तथा च शपि नित्यमिति **भाष्यम्** (3-1-31)। **आर्याः** शे विकल्पम् [नुम्], **द्रमिडास्तु** पाठबलाद् आयव्यवायेऽपि कार्यमाहुः—विच्छायन्ती-विच्छायती " इत्युपात्तं वचनमिहात्रानुसन्धेयम् । **भाष्यकारो** यदभिप्रैति तस्यानुकूलः **सुधाकरो**ऽपि । तथा च " तुदादिपाठात् नुम्विकल्पः संभवतीति तुदादिपाठस्येदमेव फलं न्याय्यम् । एवं च नुम्विकल्पात् विच्छन्ती विच्छायतीत्यौत्सर्गिकः शबेवेति नित्यो नुम् " इति **पुरुषकारः** ।

[1]विच्छायकः-यिका, विच्छकः-च्छिका, [2]विच्छायकः-यिका, विच्छकः-च्छिका, विविच्छायिषकः-षिका, विविच्छिषकः-षिका, वेविच्छकः[3]-च्छिका ;

विच्छायिता-त्री, विच्छिता-त्री, विच्छाययिता-त्री विच्छयिता-त्री, विविच्छायिषिता-त्री, विविच्छिषिता-त्री, वेविच्छिता-त्री ;

[4]विच्छायन्-न्ती-ती, विच्छाययन् , विच्छयन्-न्ती-ती, विविच्छायिषन्-विविच्छिषन्-न्ती-ती ; —

विच्छायिष्यन्-विच्छिष्यन्-न्ती-ती, विच्छाययिष्यन्-विच्छयिष्यन्-न्ती-ती, विविच्छायिषिष्यन्-विविच्छिषिष्यन्-न्ती-ती ; —

— विच्छाययमानः-विच्छायमानः, — विविच्छायिषमाणः, विविच्छिषमाणः, वेविच्छ्यमानः ;

— विच्छाययिष्यमाणः, विच्छायिष्यमाणः, विविच्छायिषिष्यमाणः, विविच्छिषिष्यमाणः, वेविच्छिष्यमाणः ;

---

1. 'गुपूधूपविच्छि—' (3-1-28) इति आयप्रत्ययः। 'आयादय आर्धधातुके वा' (3-1-31) इति आर्धधातुकविवक्षायाम् आयप्रत्ययो विकल्पेन भवति। तेन आयप्रत्ययाभावपक्षे **विच्छकः** इत्यादि। तेन आर्धधातुके सर्वत्र रूपद्वयं (शुद्धे) ज्ञेयम्। 'छे च' (6-1-73) इति तुक्। तस्य चर्त्वेन चकारः। अयं तुक् अन्तरङ्गः। तेन सर्वत्र प्रथममस्य श्रवणं भवति। अतश्च शुद्धात् णिजन्तात् च आयप्रत्ययाभावपक्षे उपधावृद्ध्यादिकं न भवतीति बोध्यम्।

2. ण्यन्तेऽपि आर्धधातुकविषये सर्वत्र आयप्रत्ययविकल्पः। तेन रूपद्वयं बोध्यम्।

3. आर्धधातुकविवक्षायां आयप्रत्ययस्य वैकल्पिकत्वात् आयप्रत्ययान्तस्य अनेकाच्त्वात् यङन्ते आयप्रत्ययो न भवति। तेन एकमेव रूपम्।

4. शतुः सार्वधातुकत्वेन नित्यमायप्रत्ययः।